

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ถือเป็นช่วงเวลาที่มีมนุษย์ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ วิถีชีวิต วัฒนธรรม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมบริบทรอบตัวสังคมไทยเองก็กำลังก้าวสู่ยุคเดียวกันเด็กไทยในยุคนี้ต้องเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลโลกที่มีคุณภาพ และต้องสามารถปรับตัวให้อยู่ในสถานะที่เกิดขึ้นได้อย่างมีความสุข อยู่รอดปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ และอุบัติภัยต่าง ๆ ได้ โดยทักษะที่จะทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข ด้วยความมีคุณธรรมและจริยธรรมด้วยทักษะ 2 กลุ่ม คือ ทักษะ ควรเน้น ประกอบด้วย การรู้จักหนังสือ การรู้เรื่องจำนวน และการใช้เหตุผล กับทักษะหลัก ประกอบด้วย ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการทำงานอย่างร่วมพลัง ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ทักษะอาชีพและทักษะการใช้ชีวิต ทักษะการใช้ชีวิตในวัฒนธรรมข้ามชาติ ซึ่งการทำงานต้องอาศัยความสามารถทางด้านร่างกาย กลายเป็นการทำงานที่ต้องใช้ความสามารถหรือความฉลาดทางปัญญามากกว่า ดังนั้นในการทำงานจึงไม่สามารถสังเกตการณ์ ตรวจสอบ และควบคุมได้อย่างทั่วถึงแสดงให้เห็นถึงการที่มีผู้นำที่เก่งเพียงคนเดียวอาจไม่สามารถเกิดประสิทธิผลแต่สมาชิกในกลุ่ม หรือในทีมจะต้องมีภาวะผู้นำร่วมกันด้วย อีกทั้งกลยุทธ์ ตัวแบบ เทคนิค วิธีการ ทักษะ และการปฏิบัติอาจไม่ช่วยให้เกิดประโยชน์ หากไม่มีความเข้าใจพื้นฐานแรงบันดาลใจของคนที่สร้างความผูกพันระหว่างผู้นำกับผู้ตาม และไม่สามารถหาวิธีการสร้างคุณค่าในตัวผู้ที่มาช่วยสร้างอนาคตขององค์กรได้ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2557, น 1-3)

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะทำให้คนสามารถคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้นและยังสามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์และสามารถก้าวผ่านปัญหานั้นได้ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข ในทางตรงกันข้ามหากผู้ที่ประสบปัญหาไม่สามารถแก้ปัญหาได้ หรือแก้ได้แต่ไม่ถูกวิธีอาจทำให้

ปัญหาที่มีอยู่จากปัญหาเล็ก ๆ กลับกลายเป็นปัญหาที่ใหญ่ขึ้นกว่าเดิม ก่อให้เกิดผลเสียกับตัวผู้ประสบปัญหาและบุคคลรอบข้าง หรืออาจลุกลามไปจนถึงสังคมรอบข้างได้ (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, 2557, น. 3)

ปัจจุบันเมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และค่านิยม สังคมในระดับการดำเนินกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา ซึ่งเป็นสังคมย่อยที่อยู่ภายใต้สังคมใหญ่ย่อมได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการทำกิจกรรมน้อยลงไม่เห็นคุณค่าหรือความสำคัญของการทำกิจกรรม โดยเฉพาะในฐานะผู้นำกิจกรรมนักเรียนก็ยิ่งขาดความรู้ ขาดทักษะ ประสบการณ์ ขาดภาวะผู้นำที่ดีในการทำงาน ทำให้กิจกรรมที่ดำเนินเป็นไปในรูปแบบเดิม ๆ อีกทั้งยังพบว่านักเรียนที่จบไปเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยมีข้อบกพร่องในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและขาดภาวะผู้นำ (ลัดดาวลย์ ศรีนิมิตแก้ว, 2553, น. 3)

สถานนักเรียนเปรียบเสมือนเวทีสำหรับฝึกให้นักเรียนเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง คือ รู้จักการเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบในหน้าที่และเป็นประโยชน์ในการปกครองโดยแบ่งเบาภาระของครูได้เป็นอย่างมากการเป็นผู้นำที่ดีนั้นจะต้องมีทักษะการเป็นผู้นำที่ดี เพราะเป็นคุณลักษณะสำคัญในการทำงานเพื่อเป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เป็นผู้นำในกิจกรรมของชุมชนและสังคมประสานและปฏิบัติงานร่วมกับผู้ร่วมองค์กรและทุกหน่วยงาน อีกทั้งยังสถานนักเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย มุ่งเน้นให้เด็กคิดเป็น ทำเป็นแก้ปัญหา โดยการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการประชาธิปไตยที่ได้ปฏิบัติจริงในรูปแบบการเลือกตั้งผู้แทนนักเรียน เริ่มจากการเลือกหัวหน้าห้อง หัวหน้าระดับชั้น ประธานชุมนุม คณะกรรมการนักเรียน และสถานนักเรียนซึ่งจะช่วยพัฒนาโรงเรียนตามกระบวนการนิติธรรม และเป็นกิจกรรมที่จะปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม ความเป็นประชาธิปไตย มีจิตวิญญาณในการใช้ธรรมภิบาล เพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติเป็นต้นกล้าประชาธิปไตยที่มั่นคง เข้มแข็งของสังคมไทย (คู่มือสถานนักเรียนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, น. 6-12)

ผู้นำที่ดีในยุคของศตวรรษที่ 21 กิจกรรมสถานนักเรียนเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่จะให้นักเรียนเสริมสร้างทักษะภาวะผู้นำที่ดีซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่และเป็นความรู้ในการตัดสินใจกับการใช้ดุลยพินิจที่ดีและถูกต้อง มีความกล้าหาญ เด็ดขาดและไม่โลภโลเล มุ่งมั่นที่จะสร้างผลงานและมาตรฐานในการทำงาน มีความสามารถในการตัดสินใจ มีความสามารถในการจูงใจ ผู้อื่นได้ดี มีความสามารถในการคัดเลือกและพัฒนาผู้ตามหรือเพื่อนร่วมงาน สร้างความสามัคคีมีความเห็นอก

เห็นใจผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ สุจริตใจ ลักษณะผู้นำที่ดี ประกอบด้วยคุณสมบัติส่วนตัวของผู้นำได้แก่ มุ่ง
 แสวงหาวิธีการที่จะนำผู้ร่วมงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมสถานักเรียนตามที่กำหนดไว้การ
 แสดงออกในรูปของพฤติกรรม ได้แก่ ความสัมพันธ์ กับผู้ร่วมงาน ความสามารถในการตัดสินใจ
 ความรับผิดชอบและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ความเป็นผู้นำสูงสามารถแสดงบทบาทในการนำด้วยบารมี
 ความจงรักภักดีให้เกิดในจิตสำนึกของเพื่อนร่วมงานต่อกิจกรรมสถานักเรียนสร้างความพึงพอใจด้วย
 การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่กับผู้ร่วมงานจนสามารถสร้างทีมงานได้ ผู้นำที่ดีต้องมีความตื่นตัว
 มีความสามารถในการตัดสินใจรวดเร็วและถูกต้องมีความสามารถในการจูงใจคน มีความรับผิดชอบ
 และมีความฉลาดรอบรู้ทันโลกทันที่ทันเหตุการณ์และมีความสามารถในการแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วง
 ไปด้วยดี (วิภาดา ขุนทองจันทร์, 2555)

ลัดดาวัลย์ ศรีนิมิตแก้ว (2553) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง
 คุณลักษณะภาวะผู้นำ สำหรับคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยมี
 วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำสำหรับคณะกรรมการสโมสร
 นักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ การวิจัยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา
 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและการสำรวจความคิดเห็น ความต้องการ
 การเสริมสร้างภาวะผู้นำ สำหรับคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 จากอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ขั้นตอนที่ 2 การร่างหลักสูตร
 นำผลจากขั้นตอนที่ 1 มาร่างหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานกระบวนการ ขั้นตอนที่ 3 การประเมิน
 โครงร่างหลักสูตร นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านภาวะผู้นำ
 และด้านการฝึกอบรม จำนวน 5 คน ทำการประเมินผลขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้หลักสูตร
 นำหลักสูตรการฝึกอบรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา คณะ
 เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน ผลการสังเกตทักษะภาวะผู้นำ พบว่า อยู่ในระดับมาก ผล
 การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสม
 ในระดับมาก และ ขั้นตอนที่ 5 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม
 เพื่อให้มีความเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้เสริมสร้างภาวะผู้นำต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา
 ซึ่งเกี่ยวข้องกับควมมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความเป็นภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบ และมองเห็นว่า
 คณะกรรมการสถานักเรียนยังขาดทักษะ ประสบการณ์ ขาดภาวะผู้นำที่ดีในการทำงาน จึงมีความ

สนใจที่จะพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ให้คณะกรรมการนักเรียนสำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน โรงเรียนดินดำวังชัยวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 5 ที่เน้นเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ในด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านความรับผิดชอบในการทำงาน และความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน เพื่อให้คณะกรรมการนักเรียนสำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน โรงเรียนดินดำวังชัยวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 5 มีภาวะผู้นำที่ดี และสามารถทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งส่งผลให้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน มีประสิทธิภาพมากขึ้น และคณะกรรมการนักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรม ได้รับการพัฒนาให้เป็นนักเรียนที่มีทักษะทางสังคม มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถเป็นผู้นำที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 แนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน ควรเป็นอย่างไร

1.2.2 โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน มีลักษณะอย่างไร

1.2.3 ผลทดลองใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน เป็นอย่างไร

1.2.4 ผลประเมินโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

1.3.2 เพื่อพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

1.3.3 เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

1.3.4 เพื่อประเมินความพึงพอใจโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

คณะกรรมการนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 มีภาวะผู้นำสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ แต่ละระยะกำหนดขอบเขตการวิจัยซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

ระยะนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรมภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องชาวยุในการพัฒนาภาวะผู้นำจำนวน 5 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดกรอบในการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเสริมสร้างภาวะผู้นำ โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาวะผู้นำมีประสบการณ์บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยะฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไปจำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ภาวะผู้นำแนวทางการกำหนดเนื้อหา การเลือกใช้ กิจกรรมการฝึกอบรม การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการฝึกอบรมในเรื่องการ เสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

ระยะที่ 2 พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม เรื่องภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการ สถานักเรียน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ระยะนี้เป็นการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม เรื่องการเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน โดยสร้างและหาประสิทธิภาพโปรแกรมการฝึกอบรม เรื่องการ เสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกอบรมซึ่ง ประสบการณ์ในแต่ละด้านไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาโปรแกรม 2 ท่าน ด้านภาวะผู้นำ 2 ท่าน และด้านการวัดผลประเมินผล 1 ท่าน รวม 5 คน

1.2 กลุ่มทดลองสำหรับใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรม ได้แก่ คณะกรรมการสถานักเรียน ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านโคกสหกรณ์ จำนวน 15 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

โปรแกรมการฝึกอบรม เรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับ คณะกรรมการสถานักเรียน ประกอบไปด้วย 1) ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน 2) ความ รับผิดชอบในการทำงาน 3) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ในระยะนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาตัวแปรดังนี้

3.1 ความเหมาะสมของโปรแกรมฝึกอบรมเรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษ ที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

3.2 ประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกอบรมเรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษ ที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

ระยะที่ 3 ทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม เรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

ระยะนี้เป็นการทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม เรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน โดยมีขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

คณะกรรมการสถานักเรียน ประจำปีการศึกษา 2561 โรงเรียนดินดำวังชัยวิทยา อำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 40 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยทำการประเมินภาวะผู้นำก่อนฝึกโปรแกรมการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นและประเมินภาวะผู้นำหลังฝึก

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ โปรแกรมฝึกอบรม

ตัวแปรตาม คือ ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21

ระยะที่ 4 ประเมินโปรแกรมฝึกอบรม เรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

ระยะนี้เป็นการประเมินโปรแกรมฝึกอบรม เรื่อง การเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ คณะกรรมการสถานักเรียน โรงเรียนดินดำวังชัยวิทยา จำนวน 40 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินความพึงพอใจโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจในการอบรมตามโปรแกรมฝึกอบรม

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

“โปรแกรมฝึกอบรม” หมายถึง นวัตกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในการเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับคณะกรรมการสถานักเรียน ประกอบด้วย ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของโปรแกรมฝึกอบรม เป้าหมาย หลักการ กิจกรรมก่อนเข้าโปรแกรม เนื้อหาของการฝึกอบรมได้แก่ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบในการทำงาน ความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน การจัดกิจกรรม การวัดประเมินผล

“ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21” หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการจ้ดองค์กร การสื่อสาร การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ประกอบไปด้วย ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบในการทำงาน และความมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน

“สถานักเรียน” หมายถึง องค์กรของนักเรียนภายในโรงเรียนซึ่งได้รับการเลือกมาจากนักเรียนในโรงเรียนและภายในห้องเรียนเพื่อเป็นหน้าที่เป็นผู้แทนของนักเรียนภายในโรงเรียน เป็นสื่อกลางเพื่อความเป็นประชาธิปไตยมีสิทธิและหน้าที่ของนักเรียนโดยไม่ขัดกับระเบียบและนโยบายของโรงเรียน กำหนดแผนการปฏิบัติกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนสังคมและประเทศชาติ

“คณะกรรมการสถานักเรียน” หมายถึง ตัวแทนของนักเรียนทั้งโรงเรียน เป็นผู้ที่ย่อยปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นผู้ที่ย่อยประสานงานระหว่างนักเรียนกับโรงเรียน เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนและนักเรียนเป็นที่สำคัญ

“ความเหมาะสมของโปรแกรม” หมายถึง ส่วนประกอบของเนื้อหาโปรแกรมฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ มีความสมดุลในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.7.1 ได้แนวทางการเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21

1.7.2 ได้ความเหมาะสมและประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21

1.7.3 ได้พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับ
คณะกรรมการสถานักเรียน

1.7.4 ได้ผลการประเมินความพึงพอใจโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำในศตวรรษ
ที่ 21 คณะกรรมการสถานักเรียน